occultum ſecretum Divinæ providentiæ, ad tutamen Eccleſiæ, ad defenſionem fidei, ad cuſtodiendos juſtos, ad propugnandam virtutem contra omnes vitiorum turpitudines. *Et* Græcus. *Horeb. judicia defenſionis.* Et Græco legitur, *vindictæ* in rebelles, & idololatras, ac inimicos Divini cultus, ut explicant Lyranus, Hugo, Carthuſianus, Antonius Fernandez de viſionibus veteris Teſtam. *viſione* 9. *ſect.* 3. (Lyran. Hugo. Fernand.) & magna, & alta myſteria, ac tanta revelata ſunt Eliæ, ut dicat Apoſtolus 1. Corinth 2. n. 9. (1. Corinth. 2.) *Sed ſicut ſcriptum eſt, quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis aſcendit, quæ præparavit Deus! diligentibus illum;* quæ verba explicans Origenes *tractat* 35. *in Matth.* ait: *Sciens quod & Apoſtolus ſcripturas quaſdam ſecretorum profert, cum dicit alicubi ſicut ſcriptum eſt, quod oculus non vidit, nec auris audivit, nullo enim regulari libro hoc ſcriptum invenitur, niſi in ſecretis Eliæ Prophetæ.* Hoc eſt in revelationibus ſecretis Eliæ factis. Origenes. Tot ſecreta, tot myſteria Deus Eliæ manifeſtavit juxta Origenem, ut nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis aſcendit. Et quid mirum, cum jam Elias eſſet inauguratus Apoſtolus in ultimis futuris temporibus, ut jam ſuperiori quæſtione dixi in decimo quarto Eliæ dono, *n.* 49.

75. Elias reverſus à monte Horeb, lumine divini Spiritus illuſtratus fundavit noſtram Religionem in monte Carmeli; & ut magnus Doctor, ut ait D. Gregorius *lib.* 2. *in Ezechielem, homil.* 21. (Gregor.) Ibique ipſe Elias, ac Eliſæus; & filii Prophetarum, prædicabant, fidei myſteria explicabant, ſcripturas interpretabantur, populi mores corrigebant; & multa documenta ad vitam ſpiritualem, ac ad Religionem dabantur, quod communiter colligunt interpretes, ex eo quod cum filius Sunamitidis mortuus eſt mulier volebat ire ad Eliſæum, ut deprecaretur pro vita filii ſui, quod cum dixiſſet marito ſuo, qui reſpondens ait illi: *Quam ob cauſam vadis ad eum? Hodie non ſunt Calendæ, neque ſabbathum.* 4. Reg. 4. num. 23. Dies Calendarum, ſeu prima dies menſis, ac Sabbathum erant dies feſti; apud Iudæos in quibus populus ſolebat convenire ad templum, & oratoria, ſeu alia loca. pia ad orandum, & ſimul ad audiendum ſermonem, ac prædicationem de verbo Dei. Ac ſi dixiſſet vir ad uxorem ſuam Sunamitidem, cur vadis hodie ad Eliſæum, cum non ſit hodie dies feſtus, in quo ipſe Propheta ſolet prædicare, ac habere verba ad populum. Ita ad citatum locum Abulenſis. *q.* 30. Lyranus, Vatablus, Chartuſian. Serarius, Gaſpar Sanchez, & Cornelius, ac alii communiter. Et ubi nos habemus Matth. 17. *Elias reſtituere omnia.* Arabicus legit, *Docebit omnia.*

Elias in multis extitit figura, ac Typus Chriſti Domini.

76. D. Auguſt. D. Auguſtinus ſerm. 201. de tempore, in hoc noſtro argumento comprobando multus eſt per totum ſermonem. Et ſic ait: *Beatus Elias typum habuit Domini Salvatoris, ſicut enim Elias à Iudæis perſecutionem paſſus eſt, ita & verus Elias Dominus noſter ab ipſis Iudæis reprobatus eſt; contemptus Elias reliquit gentem ſuam, & Chriſtus deſeruit ſynagogam. Elias abiit in deſertum, & Chriſtus venit in mundum. Elias in deſerto corvis miniſtrantibus paſcebatur; Chriſtus in deſerto hujus mundi gentium fide reficitur: corvi illi, qui Eliæ miniſtrabant, gentium populos figurabant. Nam gentes, ante acceptam gratiam velut morticinis cadaverrbus idolis miniſtrabant.* Et poſt pauca ſubdit. *Propheta mittitur ad viduam gentilem, ut ab ea paſcatur; vidua enim iſta typum gerebat Eccleſiæ: venit ergo Elias ad viduam, quia Chriſtus venturus erat ad Eccleſiam. Et ubi B. Elias viduam illam invenit, exierat enim, ut aqua ſe lavaret, & ligna colligeret. In ligno crucis myſterium, in aqua oſtenditur Baptiſmatis Sacramentum.* Et late expendit D. Auguſtinus, quod mulier non dixit colligo unum lignum, vel tria, ſeu quatuor, ſed duo, quibus figura cruis exprimitur. Quia in ſola Eccleſia Chriſti eſt verus Baptiſmus, veraque gratia Iesu Crucifixi. Sic pergit Magnus Auguſtinus. D. Auguſt. *Elias inclinatur in oratione, & filius viduæ vivificatur; Chriſtus procumbit in paſſione, & ſuſcitatur populus Chriſtianus, & quod tribus vicibus inclinetur Elias, myſterium Trinitatis oſtenditur, & populus gentium in ſolæ fide Trinitatiss ſuſcitatur.* Et poſt pauca ſubdit: *Elias, ut diximus, figuram habuit Domini Salvatoris: Elias oravit, & ſacrificium obtulit: Chriſtus pro univerſo mundo, ſe ipſum immaculatum ſacrificium: radidit. Elias oravit in monte Carmeli; Chriſtus in monte Oliveti. Elias oravit, ut in terram pluvia veniret; & Chriſtus ut in cordibus humanis gratia divina deſcenderet. Quod autem dixit Elias ad puerum ſuum, vade, & conſidera ſepties: ſeptiformem Sancti Spiritus gratiam, quæ danda erat Eccleſiæ, deſignabat.* Et poſt aliqua ſubdit. *Sicut ſupra diximus ſanctum Eliam intelligite, typum habiſſe Domini Salvatoris. Denique ſicut Dominus, poſtquam multas virtutes exercuit, poſtquam paſſus eſt, reſurrexit, & aſcendit in cœlum; ita Elias poſt mirabilia, quæ per eum Deus fecit, igneo cultu elevatur ad cœlum.*

Idem docet Auguſtinus *lib.* 2. *contra Fauſtum Manichæum cap.* 33. S. Ambroſ. *lib de Elia, & jejunie cap.* 22. D. Gregor Magn. *homil* 29. *in Evangel.* D. Benard. *ſerm* 3. & 6. *de Aſcenſ.* 77. D. Auguſt. D. Gregor. D. Bernard. Similiter & omnes fere Patres & tandem pro concluſione hujus concluſionis appono D. Proſperum *part.* 2. *Prædict. cap.* 31. D. Proſper. ubi in Elia dum filium viduæ ſuſcitat. 3. *Reg. cap.* 17 *n.* 21. 3. Reg. 17. expandens ſe ſuper puerum Sic ait S. Proſper. *Elias, & poſt eum Eliſæus, ut parvulum mortuum ſuſcitaret, juvenilia membra contexit, & Dominus IESVS ſe ipſum exinanivit, formam ſervi accipiens: parvum ſe illi parvo coaptavit, ut efficeret illud corpus humilitatis noſtræ conforme corpori gloriæ ſuæ. Iacens ſubter ſe frigidum, ſuo calore ſuccendit:* Proſequitur eadem materia. *Similiter & noſter Salvator Dominus, à cujus calore non eſt jam qui ſe abſcondat. Inſufflavit ille tertio jacenti, ut trina confeſſio infunderetur credenti: ſic ſuſcitatus eſt mortuus, dum à morte perpetua, juſtificatus eſt impius.* Et jam ut notavi *tom.* 3. *in Evangel. cap.* 31. *quæſt.* 12. *num.* 63. Ter Elias incubuit puero, eique ſeipſum coarctando admenſus eſt. Ter ſe ipſum, Chriſtus

coarctavit, & humanæ naturæ commenſus eſt. Primo in utero; ſecundo, in Præſepio; Tertio, in cruce, & ita ter genus humanum vivificavit, eique ſpiritum charitatis inſpiravit.

De cognitione Prophetica.

D. Thom.

78. Dicendum eſt cum D. Thoma 2. 2. *q.* 173. *art.* 4. quem ſequuntur omnes Theologi ad verum Prophetam requiritur inſtinctus Spiritus Sancti, & ut cognoſcat, & intelligat id, quod Spiritus Sanctus in ſuis verbis, vel factis intendit; ex quo infert Sanctus Doctor, quod nec Balam, nec Caïphas, nec milites nolentes dividere veſtimenta Chriſti, fuerint Prophetæ, cum non intelligerent myſteria, quæ ſub verbis, vel factis ſuis continebantur, (D. Baſil. D. Cyrill. Alexand. D. Thom.) & ideo veri Prophetæ in ſcriptura appellantur *videntes*, ut notant D. Baſilius *Præfatione in Iſaiam*, & noſter D. Cyrill. Alexand. *lib.* 3. *in Iſaiam in principio.* Unde recte D. Thomas citata *quæſt.* 71. *art* 3. *ad* 2. diſtinguit prophetiam à fide, quia fides non dat cognitionem rerum, ſed tantum certitudinem, prophetia verò tribuit certitudinem, & cognitionem, nam ut docet idem Angelicus Doctor eadem *quæſt.* 71. *art.* 1. *ad* 3. per prophetiam tollitur obſcuritatis, & ignorantiæ velamen. Et Suàrez. latiùs explicat Suarius *tom.* 1. *ad* 3 *part. diſp* 21. *ſect.* 1. §. 3. *Principaliter.*

79. Cum verò multiplex ſit ſenſus ſacræ ſcripturæ; literalis nempe, Symbolicus, Allegoricus, Tropologicus: & etiam multi varias diviſiones faciont. Quæſtio eſt, an Prophetæ intelligant rem revelatam ſecundum omnem ſenſum intentum ab Spiritu Sancto. Affirmant Scalante *lib* 1. *clypei c.* 21. *dub.* 4. & credibile reputat Bonfrerius *in Proloquiis c.* 10. *ſect.* 6. (Scalante. Bonfrerius.)

80. Tamen oppoſita ſententia, & negativa, & communis eſt vera, eam tenent D. Ambroſ. *lib.* 1. *de Abraham c.* 8. Cajetan. 2. 2. *quæſt* 171. *art.* 6. Martinez. *lib. Hypeſt cap.* 1. §. *Quamvis Prophetæ.* Alvarez *ad cap.* 28. *Iſaiæ, verſ.* 5. *num.* 60. & 65. Serarius *in Prolegom. cap.* 21. *q.* 12. §. *Quæres primò.* Cornelius. *Proœmio in Prophetas majores quæſt.* 2. Abulenſis multis in locis. Payva, Andræas à cruce; Rua, & alij, quos citat, ac ſequitur Fr. Antonius à Matre Dei. (Martinez. Alvarez. Serarius. Cornel. Abulenſ. Payva. Andreas. Rua. Ant. à M. Dei.) Noſter Carmelita Diſcalceatus ad Iſagogem *ſcript. Prælud.* 3. *dub.* 8. quod ex variis locis ſcripturæ colligunt, ſat enim eſt, quod Prophetæ rem intelligant in uno ſenſu, vel altero. Tamen majores Prophetæ, ut David, Iſaias, Jeremias, forte rem intelligebant, non in uno ſenſu, ſed multiplici, cum eorum lumen eſſet majus quam aliorum Prophetarum. Hoc poſito.

81. Theodoret. Inde planum fit, quod Elias ea, quæ gerebat, cognoſcebat in myſterio, de eo ait Theodoret. quæſt. 49 in 3. Reg. *Elias erat Propheta, & ſummus omnium Prephetarum.* Cum transfigurararetur Jesus; *Apparuerunt Moyſes,* Matth. 17. *& Elias cum eo loquentes.* Matth. 17. num. 3. & cur præ cæteris hi duo eliguntur ad tantum myſterium? De qua difficultate multa dixi ſuo loco *tom.* 4. *in Evang. c.* 8. D. Chryſoſt. Reſpondet primò D. Chryſoſtomus homil. 57. in Matth. *Apparuerunt Moyſes: & Elias utpote vertices omnium Prophetarum.* D. Hilarius *can.* 57. *in* ...us. D. Auguſtin. *lib.* 2. *de Doctrina Chriſtiana cap.* 16. & ibi. D. Hieronimus, Origenes, D. Paſchaſius, D. Ambroſius *in cap.* 9. *Luc.* (D. Auguſt. D. Hieron. Origenes. D. Paſchaſ. D. Ambroſ.) quod apparuerunt hi duo, ut Chriſtus haberet teſtimonium à Lege, & Prophetis; Moyſes repræſentabat legem, Elias perſonam gerebat omnium Prophetarum. Et ita Eccleſia Eccleſia. in Hymno in ſabbathum primum Quadrageſ. *Lex, atque Prophetæ primitus hoc protulerunt. Poſtmodum Chriſtus ſacravit.*

82. Cum ergo Prophetæ cognoſcant arcana, quæ in ſuis verbis, vel factis continentur, & juxta ſanctos Patres in actionibus Eliæ, multa, & alta denotabantur myſteria, utpote ſacroſanctæ, & individuæ Trinitatis & ineffabilis Incarnationis, ſalutiferæ mortis, ac paſſionis Chriſti illiuſque admirabilis Aſcenſionis: tantorum ergo myſteriorum cognitionem habuit Elias, illorumque revelationibus maximè illuſtratus, ac ſublimatus eſt, ut magnus, ac maximus Porpheta, & in quo omnes Prophetæ continebantur, ac in quo chorus omnium Prophetarum repræſentabatur.

Quæstio IV.

Magnis elogiis, ac laudibus celebratur Elias in ſcriptura, ac ſanctis Patribus.

Summarium.

83 *Elias portabat infirmos, & docebat eos.*
84 *Elias multis apparuit ut Sol.*
85 *Elias reſplendebat vita, juſtitia, ſanctitate, ac doctrina.*
86 *Sancti Eliæ multa elogia conglomerata, & num.* 87. 88. 89. 90.

Primò cum Eliſæus vidiſſet Eliam curru igneo abeuntem in cœlum clamat: *Pater mi, Pater mi, currus Iſraël, & auriga ejus.* 83. 4. Reg. 2. num. 12. Hebraicus legit: *Currus Iſraël, & equites ejus:* 4. Reg. 12. Hebraic. ac ſi diceret, ô Elia pater mi, qui eras totum robur Iſraëlis, ac magis Iſraëlem juvabas tuo zelo, ac oratione, quam magna Curruum & equitum multitudo. Ita Procopius, Vatablus, Caietanus; Cornelius, & alii multi. (Procop. Varabl. Caietan. Cornel.)

84. Aliter exponit D. Gregorius lib. 2. in Ezechielem homil. 21. & ait *Quid eſt, quod Elias,* D. Gregor. *currus Iſraël, & auriga dicitur, niſi quia auriga agitat, Currus portat? Doctor ergo, qui mores populi per patientiam ſuſtinet, & ſacri eloquii verbis, docet, & currus dicitur, & auriga; Currus quia tollerando portat: auriga, quia exhortando agitat. Currus, quia mala ſuſtinet; auriga, quia populum bonis admonitionibus exercet.* Dicitur Elias Currus, & auriga Iſraël. Currus languidos, & laſſos, & infirmos portat, eiſque alimenta, ac ſubſidia vitæ humanæ convehit; auriga verò regit, ac gubernat, ut ad finem deſtinatum perveniat, Elias ut verus pater, ac præſul Iſraël, tanquam currus; languidos, ac infirmos in fide cum multa patientia portabat; dans eis alimenta, ac hortamenta neceſſaria ut à ſuis erroribus eos educeret

educeret, & tanquam auriga eos dirigebat ac gubernabat ad ſalutem, & animæ vitam.

85. Secundò. Elias dicitur Sol habens ſignum Dei vivi: ait Joannes in ſua Apocalypſi 7. n.2. *Vidi Angelum aſcendentem ab ortu Solis habentem ſignum Dei vivi: & clamavit quatuor Angelis quibus datum eſt nocere terræ, & mari.* Quod iſte Angelus eſſet Elias, tenent Victorinus, Ganæus, & probabilem dicit Cornelius à Lapide, ut dixi in Apocalyp. *cit. c. 7. quæſt. 5.* Si Elias intelligitur, cur non dicit, vidi hominem, vel virum? quia Elias puritate, ac ſanctitate, tanquam Angelus reputatur, *Aſcendentem*; non venientem, vel apparentem, ſed aſcendentem. Elias ſemper aſcendebat, ac augmentabatur in virtute, zelo honoris, ac Religionis; *ab ortu Solis*; nam Elias tanquam fulgentiſſimus Sol apparuit in orbe, Elias enim Græco idiomate, idem eſt ac Sol, ut ſæpè dixi. *Eccleſiaſt.* 48. *num.* 1 dicitur. *Surrexit Elias tanquam ignis.* Ex Græco legi poteſt: *Surrexit Elias tanquam ſplendor*: Ipſe fuit Illuſtriſſimus orbis ſplendor. Palatius ibi. *Ignis illuminat, & calefacit Elias ſua vita, ac doctrina, & exemplo totum orbem illuminavit: & omnium corda in Dei amore inflammat, ab ortu Solis.* Non in Occidente, ſed in ortu Solis apparet Elias, nam cum Sol oritur noctium tenebras, ac caligines diſſipat, ſic apparens Elias, errorum, ac falſitatum nebulas profligat, ac deſtruit; & ubi nos habemus Matth. 17. *Elias, Reſtituet omnia*, ex Arabico legitur; *Docebit omnia.* Veniet tanquam univerſalis, & communis Magiſter.

Apocal. 7. Victorin. Ganæus. Cornelius. Græcus. Eccleſ. 48. Græcus. Palatius. Matth. 17. Arabicus.

86. Tertiò de Elia, D. Henoch dicitur. Apoc. 11. n.4. *Hi ſunt duæ olivæ, & duo candelabra in conſpectu Domini terræ ſtantes.* Elias dicitur oliva, quæ eſt ſymbolum pinguedinis, ac fertilitatis, & pulchritudinis. Ierem. 11. num. 16. *Olivam uberem, pulchram, fructiferam, ſpecioſam, vocavit Dominus nomen tuum.* In illo tempore Antichriſti ſummæ ſterilitatis fidei, juſtitiæ, ac virtutis, in quo ſi fieri poteſt etiam electi in errorem inducantur, Elias oliva fructifera producet uberes, & pingues fructus, & valdè ſpecioſos, ac elegantes fidei juſtitiæ, & ſanctitatis; deinde oliva eſt ſymbolum pacis: de Elia dicitur Eccleſ. 48. n. 10. *Qui ſcriptus es in judiciis temporum lenire iracundiam Dñi.* Seu, ut alii legunt: *Placare iram Dei.* Placata autem ira Dei; faciet Elias pacem inter Deum, & homines. Dicitur etiam Elias candelabrum, quod erat in templo, non tantum ad illuminandum, ſed etiam ad majorem magnificentiam, gloriam, ac cultum Dei, ſic Elias veniet, non ſolum ad illuminandum mundum, ſed etiam ut in tam periculoſo tempore Chriſtus Jesus majori cultu, ac veneratione adoretur, ac honoretur, vide quæ dixi *tom. 1. in Apocal. c. 11. quæſt. 14. 15. & 16.*

Apocal. 11. Jerem. 11. Eccleſ. 48. Alia lectio.

87. Quartò; ſancti Patres maximè celebrant, ac magnis laudibus extollunt ſanctitatem, virtutem, ac merita Eliæ; eumque dicunt virum ſanctiſſimum, magnum, admirabilem, eximium, præſtantiſſimum, principem, ac caput & verticem ſummum Prophetarum, ſpiritiferum, præcipuum amicorum Dei, hominem cœleſtem, Angelum terreſtrem, virum ſacroſanctum & divinum, virumque vitæ illuminativæ: & hæc omnia, paucis.

88. D. Chryſoſtomus homil. 2. de Elia eum dicit: *Virum ſanctiſſimum*, D. Athanaſ. *de fuga ſua*, D. Nyſſenus *Oration. de laudibus*, D. *Baſilii*, D. Auguſtinus, *lib.* 20 *de Civit. Dei, cap* 29. D. Baſilius Seleucienſ. *orat.* 11. D. Laurent. Iuſtinian. *ſerm. de S. Iacob*, appellant *ſublimem meritis*, D. Nyſſenus *orat. 3. in Cantica, & orat. de laudibus, Baſilii* illum celebrat, *eximium virtute*, Cæſarius *Dialogo* 3. D. Damaſcen. *ſerm. 2. de ſancto Vitali*: *præſtantiſſimum Principem Prophetarum*, D. Ambroſ. *lib. de viduis*, eum acclamat *caput Prophetarum*, Theodoret. *in 3. Reg. quæſt* 49. eum agnoſcit, *ſummum omnium Prophetarum*, D. Chryſoſt. *homil.* 57. in Matth. *Verticem omnium Prophetarum*, & homil. 8. ad Roman. eum teſtatur *admirabilem, ſeu miræ virtutis virum, & lib.* 5. *de Providentia.* D. Auguſt. *lib.* 20. *de Civitate Dei cap.* 29. D. Gregorius *lib.* 29. *in Job cap.* 5. D. Cyrillus Hieroſolim *catech.* 17. eum acclamant *ſpiritiferum*, hoc eſt ferentem Dei ſpiritum D. Chryſoſt. lib. 3. de Provident. ait: *Nil illi terrenum præter melotem erat*: Sic totus erat ſpiritu abſorptus, ut nihil illi terrenum, præter melotem. Drog. Hoſtienſis *ſer.* 1 *de Paſſio.* eum publicat, *amicum, ac domeſticum Dei, imo domeſticorum, ac amicorum præcipuum.* D. Chryſoſtom. in catena ad cap. 4 Luc. & ibi Carthuſianus dicunt *Eliam Angelum terreſtrem, hominem cœleſtem* D. Cyrillus in collectaneis explicans illud *currus Iſraël*, ait: *Currus ſignificat excelſam, & illuminatam vitæ rationem Eliæ.* Quia Elias docebat, non ſolum ſua doctrina, ſed etiam ſua vita, ac exemplo. Vide quæ dixi ſupra in hac quæſtione num. 78. Abulenſis in 4. Regum cap. 2. quæſt. 25. affirmat, *quod quando Hebræi videbant aliquem virum facientem miracula, putabant eum eſſe Eliam, unde quæſierunt à Joanne, an ipſe eſſet Elias.* Simeon Metaphraſtes ſerm. de Elia; eum vocat *virum ſanctiſſimum & divinum, quia à Deo accepit omnium maxima.* Quod ſemper intelligitur, Sacratiſſima Virgine Maria excepta, ipſa enim eſt omnibus ſanctis major, tam Angelis, quam hominibus collectivè ſumptis.

D. Chryſ. D. Athanaſ. D. Nyſſen. D. Baſil. Seleuc. D. Laurent. Iuſt. D. Nyſſen. Cæſarius. D. Damaſc. D. Ambr. Theodoret. D. Chryſ. D. Auguſt. D. Gregor. D. Cyrill. D. Chryſoſt. Drogo. Carthuſian. D. Cyrill. Abulen. Metaphraſt.

89. In omnium perditiſſimo tempore, omnino Elias erit reſtaurator, Chriſtus Dominus teſtatur: *Venturus eſt Elias, & reſtituet omnia*, Matth. 17. Arabicus legit: *Docebit omnia*, meritò Elias *Sol* interpretatur, ipſe tanquam Sol fulgentiſſimus ſua doctrina, vita, ac ſanctitate reſtituet omnia, cunctos illuminando ad viam ſalutis, juſtitiæ ac ſanctitatis.

Matth. 17. Arabic.

90. Ex his quæ dixi ſuprà *q.* 2. habes multa ejus elogia. A D. Chryſoſtomo celebratur, ut elementorum victor ac triumphator, *ibid. q.* 2. *n.* 19. Mathatia 1. Machabæorum 2. ſummus honoris divini zelator; *ab Eccleſiaſtico* 48. *num.* 6. Impiorum Regum, ac tyrannorum flagellum, *ibid. num.* 30. 31. & 32. à Divo Dorotheo nuncupatur primus, *qui ex hominibus, unam Angelorum, hominumque vitam oſtendit*, ibid. n. 42. à D. Hieronymo, Joachino, D. Iſidoro, ac aliis ut, *Dux ac Princeps monachorum veneratur*, ibid. n. 42. à D. Ambroſio, D. Anſelmo, ac aliis, *ut Chriſti Apoſtolus*, in ultimis temporibus agnoſcitur, *ibid. num.* 50. & 51. à Tertulliano *Eccleſiæ defenſor, non ſolum in vita ſed etiam poſt mortem prædicator*, *num.* 57. Ab eodem etiam aſtruitur Novi Teſtamenti conſummator, *n.* 55. In ſupremo, & altiſſimo Redemptionis myſterio in glorioſa transfiguratione, cum multa majeſtate aſtat, *n.* 56. multa alia ejus elogia habes ex D. Bernardo *ſuprà q.* 1. *n.* 1.

D. Chryſ. 1. Machab. 2. Eccleſ. 48. D. Doroth. D. Hieron. D. Iſidor. D. Ambroſ. D. Anſelm.

RESOLUTIO III.

Sanctus Elias Carmelitarum patriarcha.

Quæstio Prima.

Sanctus Elias Carmelitani Ordinis Fundator, Inſtitutor, & Auctor.

SUMMARIUM.

1 *Pontifices teſtantur Carmelitas ab Elia habere originem, & ſucceſſionem.*
2 *Inter limites humani teſtimonii nihil firmius.*
3 *Probatur ex Officio divino multipliciter approbato à Sancta Sede Apoſtolica.*
4 *Confirmatur ex approbatione multiplici Sacræ Congregationis.*
Hiſtoria approbata in Breviario ut canonizata veneranda. Ibid.
5 *Adventus Sancti Jacobi in Hiſpania ex Breviario verificatur, & probatur.*
6 *Confirmatur ex revelatione Sancti Petri Thomæ exactiſſimè examinata, & inquiſita.*
7 *B. Virgo dixit Joanni 22. Ordinem Carmelitanum ab Elia inſtitutum.*
8 *Probatur hæc veritas per tot Sanctos canonizatos deducta, & tradita, & n. 9.*
10 *Ex habitu, ac veſte colligitur perſona.*
11 *Sanctus Elias multipliciter apparuit in habitu Carmelitano, & n. 12.*
13 *Probatur hæc veritas ex magno graviſſimorum multorum Auctorum pondere, & n. 14. 15. & 16.*
17 *Auctores etſi moderni circa rem antiquam integerrimi judices veritatis circa fundamenta.*

1. Sanctum Eliam eſſe Auctorem; ac Fundatorem Carmelitani Ordinis expreſsè tradunt, & affirmant ſeptem Summi Pontifices. Joannes XXII. Alexander V. Sixtus V. apertis verbis dicunt *Ordinem Carmelitarum per Eliam, & Eliſæum in monte Carmeli inchoatum*, Sixtus IV. Julius II. Gregorius XIII. aſſerunt his verbis, quod Carmelitani Patres, *Sanctorum Prophetarum Eliæ, & Eliſæi, & Henoch, necnon aliorum Sanctorum Patrum, qui montem Sanctum Carmeli; juxta Eliæ fontem inhabitarunt: ſucceſſionem hæreditariam tenentes.* Clemens VIII. non ſolum in ſuis Bullis Apoſtolicis conceſſis pro noſtris Patribus Diſcalceatis: *In Apoſtolicæ dignitatis*, & in alia *Dominici gregis*; ſed etiam in quadam epiſtola Miſſa ad Regem Perſarum, ut refert M. Franciſcus à Sancta Maria, *tom.* 1. *in Hiſtoria Prophetica, lib.* 1. *cap.* 10. ubi expreſsè ait Summus Pontifex: *Religionis hujus profeſſores, ſui inſtituti Auctores habere Sanctos Prophetas Eliam & Eliſæum.* In quorum verbis. Summorum Pontificum illa maximè notanda ſunt; *ſucceſſionem hæreditariam tenentes.* Ut ſapienter advertit M. Franciſcus Suarez magnus Sacræ Societatis Jesu ſplendor *tom.* 4. *de Religione, tract.* 9. *lib.* 2. *cap.* 10. His ſeptem Pontificibus cohærent alii quinque Paulus. V. Urbanus VIII. Innocentius X. Alexander VII. Clemens X. qui approbarunt officia Sanctorum noſtri Ordinis contenta in noſtro Breviario Carmelitano, in quibus Sanctus Elias dicitur Pater, Inſtitutor, Auctor noſtræ Religionis, ut *infrà, numer* 3. 4. 5. & 9. & ita duodecim Summi Pontifices approbant, confirmant, & corroborant noſtrum aſſertum.

Joan. XXII. Alex. V. Sixtus. V. Julius II. Greg. XIII. Clem. VIII. Franciſc. à S. Maria.

2. Et quamvis Summi Pontifices hoc non dicant, tanquam definiendo; ac veluti rem de fide divina credendam, tamen inter limites hiſtoriæ humanæ faciunt quandam moralem certitudinem, ut nulla major poſſit dari, ut doctè advertit Mag. Joannes Cartagena, *tom.* 3. *lib.* 17. *homil.* 2. *ad objecta* 5. & ait: *Quamvis autem prædictorum Pontificum teſtimonia, non id tradant tanquam rem de fide divina credendam, infra limites, tamen humani teſtimonii nullum majus, aut firmius proferri poteſt, quàm tot Summorum Pontificum teſtificatio.* Similiter Doctor Gaſpar Sanchez inſignis ſcripturarius ex Sacra Societate Jesu, Poſtquam produxit multa monumenta, quibus comprobat Collegia Religioſorum, qui de monte Carmelo erant. Subdit. *Accedit ad hæc à Pontificum judicio graviſſimorum pondus, quo ſacrum hunc Ordinem ab Eliæ diſciplina, atque inſtituto exordium habuiſſe teſtantur. Ita ſanè Sixtus IV. Julius II. &c. qui ducem familiæ Carmelitanæ viros ab Elia, & Eliſæo ſucceſſionem hæreditariam tenere. Hæc mihi graviſſima ſunt.* Hanc authoritatem tot ſummorum Pontificum, tanquam firmiſſimum, ac maximè venerandum fundamentum hujus veritatis adducunt ex eadem Societate M. Franciſcus Suares *jam citatus*, & diligentiſſimus temporum indagator. Salianus *tom.* 4. *Annalium Veteris Teſtamenti ad annum ante Chriſtum* 914. Cornelius à Lapide *in* 3. *Regum cap.* 18. ad illa verba, *Aſcendit Elias in verticem Carmeli* Petrus Poyræus *de triplici Corona Virg. tract.* 1. *cap.* 12. *n.* 14. Alphonſus Flores, & Joſephus Andræas, ac alii citandi ad calcem quæſtionis.

Carthag. Sanchez. Suarez. Salian. Cornel. Poyræus Flores. Joſeph. And.

3. Probatur ſecundò, ex Officio divino, ac Breviario Carmelitano approbato per multos Romanos Pontifices: nam Sixtus V. anno 1589. die 27. Julii, ut habetur in ſua Bulla, *Eximiam quod nobis*; & refertur *in Bullario, tom.* 2. *pagina* 665. conceſſit Carmelitis, ut valeant recitare Officia propria Sanctorum ſui Ordinis, inter quæ eſt integrum Officium Sancti Eliæ; quod etiam iterum conceſſit Paulus V. Anno 1609. & eandem conceſſionem nobis dedit Urban. VIII. anno 1628. die 12. Junii, de quo latiùs §. ſe-

Sixtus V. Breviarium. Urb. VIII.